

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาตรีชายและหญิง ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2523 มีอายุระหว่าง 19-22 ปี และไม่เคยผ่านการปรึกษาเชิงจิตวิทยามาก่อนซึ่งอาสาสมัครเข้าร่วมการทดลองจำนวน 18 คน ได้แก่ นิสิตคณะครุศาสตร์ 7 คน นิสิตคณะรัฐศาสตร์ 4 คน นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ 3 คน นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ 3 คน และนิสิตคณะอักษรศาสตร์ 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สถานที่และเครื่องมือในการทดลอง

1.1 ห้องบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาของภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีกระจกทางเดียว (One-Way mirror) และมองเห็นได้จากห้องสังเกตการณ์

1.2 ดวงไฟขนาด 5 มิลลิวัตต์จำนวน 4 ดวง สีขาว สีแดง สีเขียวและสีเหลือง ติดอยู่กับผนังห้องคานเดียวกับกระจกทางเดียว

1.3 เครื่องบันทึกเสียง

1.4 ม้วนเทปบันทึกเสียงจำนวน 9 ชุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 กฎการแบ่งข้อความสั้นออกเป็นหน่วย เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อความด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis method) แบบใจความ (Theme or assertion) การแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ ที่ย่อยที่สุดในรูปของประโยค

ก่อนการตรวจให้คะแนนเป็นขั้นตอนแรกที่เป็นของการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีนี้¹ ผู้วิจัยจึงได้สร้างกฎการแบ่งข้อความสนทนาออกเป็นหน่วยเพื่อใช้ในการแบ่งข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาออกเป็นหน่วยก่อนการตัดสินจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้รับบริการที่ปรากฏในข้อความสนทนาหน่วยหนึ่ง ๆ ต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้อาศัยหลักไวยากรณ์ประโยคของกลุ่มนักภาษาปริวรรต² และกฎการแบ่งข้อความสนทนาออกเป็นประโยคของอัลด์และไวท์³ (Auld & White, 1956) เป็นพื้นฐานในการสร้างกฎ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

กฎการแบ่งข้อความสนทนาออกเป็นหน่วย

"หน่วย" ในการวิจัยนี้หมายถึง ข้อความในลักษณะต่อไปนี้.

- (1) ประโยคโครงสร้างผิวของภาษาพูดตามไวยากรณ์ประโยคของกลุ่มนักภาษาปริวรรต
- (2) ข้อความที่ไม่อยู่ในรูปประโยคที่สมบูรณ์ แต่ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายได้ชัดเจน

¹Wayne A. Danielson, "Content Analysis in Communication Research." In Introduction to Mass Communications Research, ed. Ralph O. Nafziger & David M. White. (Boston Rouge, Louisiana State University Press, 1966) pp. 185-186.

²วิไลวรรณ ธานีฐานันท์, ภาษาและภาษาศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2519) หน้า 94-109.

³Frank Auld, JR., & Alice M. White, "Rules for dividing interviews into sentences," Journal of Psychology 42 (1956) : 273-281.

(1) ประโยคโครงสร้างผิวของภาษาพูดตามไวยากรณ์ประโยคของกลุ่มนักภาษาปริวรรต(1.1) ประโยคเดี่ยวที่อยู่อิสระตามลำพัง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

(1.1.1) มีหน่วยประธานและหน่วยกริยาครบ ให้ถือว่าเป็น 1 หน่วย

ตัวอย่าง ก. นู๋รักพ่อบามาก เป็น 1 หน่วย

ข. ฉันเบื่อเรียนที่สุด เป็น 1 หน่วย

(1.1.2) หน่วยประธานและ/หรือหน่วยกริยาถูกละไว้โดยผู้พูด ซึ่งผู้ฟังสามารถเข้าใจในส่วนที่ผู้พูดละไว้ได้ ให้ถือว่าเป็น 1 หน่วย

ตัวอย่าง ก. นักจิตวิทยาการปรึกษา : คุณพอใจสภาพเป็นอยู่อย่าง
ทุกวันนี้

ผู้รับบริการ : พอใจครับ (ถือว่าเป็น

1 หน่วย ซึ่งผู้พูดละจากประโยคเต็มว่า "ผมพอใจสภาพเป็นอยู่อย่างทุกวันนี้ครับ")

ข. นักจิตวิทยาการปรึกษา : หนูชอบเรียนวิชาอะไรมากที่สุด

ผู้รับบริการ : ประวัติศาสตร์คะ (ถือว่าเป็น

เป็น 1 หน่วย ซึ่งผู้พูดละจากประโยคเต็มว่า "หนูชอบวิชาประวัติศาสตร์มากที่สุดคะ")

(1.2) ประโยคเดี่ยวที่เชื่อมอยู่กับประโยคเดี่ยวอื่นเป็นประโยคคั้งต่อไปนี้

(1.2.1) อเนกรรดประโยค หมายถึง การเอาประโยคเดี่ยว ๆ มารวมกันโดยที่แต่ละประโยคยังคงความอิสระของตนไว้ ไม่ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของอีกประโยคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นประโยคเดี่ยวที่เชื่อมกันนั้นเป็นคนละหน่วยกัน

ตัวอย่าง ก. หนูอยากจะลุกขึ้น/แล้วเดินออกไปจากที่นั่น เป็น 2 หน่วย

ข. เธอจะไปกับฉัน/หรืออยู่ที่นี่ เป็น 2 หน่วย

ค. ถ้าเขาอยู่/ฉันก็จะไป เป็น 2 หน่วย

ง. หนูอยากจะทำอะไรสักอย่าง/แต่ก็
ทำไม่ได้ เป็น 2 หน่วย(1.2.2) สังกรประโยค หมายถึง การเอาประโยคเดี่ยวประโยคหนึ่งไปเชื่อมเป็นส่วนหนึ่งของอีกประโยคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นประโยคเดี่ยวที่เชื่อมกันนั้นเป็นคนละหน่วย

ตัวอย่าง	ก. <u>เขาให้เพื่อนที่มีรูปไปส่งผม</u>	เป็น	2	หน่วย
	ข. <u>เด็กที่กำลังเล่นตุ๊กตารักมาก</u>	เป็น	2	หน่วย

(2) ข้อความที่ไม่อยู่ในรูปประโยคที่สมบูรณ์

(2.1) คำตอบรับหรือคำปฏิเสธ เช่น คะ ครับ ไม่ใช่คะ ไม่ใช่ครับ ฯลฯ
ถือว่าเป็น 1 หน่วย

ตัวอย่าง	ก. นักจิตวิทยาการปรึกษา :	คุณเสียใจที่ทำรุนแรงกับเขา
	ผู้รับบริการ :	ครับ (ถือเป็น 1 หน่วย)
	ข. นักจิตวิทยาการปรึกษา :	คุณเบื่อที่จะใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย
		อีก 1 ปี
	ผู้รับบริการ :	ใช่ค่ะ (ถือเป็น 1 หน่วย)

(2.2) ถ้าประโยคเดียวประโยคหนึ่งถูกพูดซ้ำขึ้นมาด้วยถ้อยคำที่เสริมรายละเอียดให้เข้าใจยิ่งขึ้น ให้ถือว่าเป็นถ้อยคำที่พูดเสริมขึ้นมา นับเป็น 1 หน่วยแยกจากประโยคที่ถูกพูดซ้ำ

ตัวอย่าง	ก. <u>เพื่อนผู้หญิงคนหนึ่ง.../กลุ่มผมมีผู้หญิง 3 คนนะค่ะ.../</u> <u>เขาไม่ค่อยพอใจผม</u>
----------	---

ให้ถือว่า ประโยค "เพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งเขาไม่ค่อยพอใจผม" เป็น 1 หน่วย

และ "กลุ่มผมมีผู้หญิง 3 คนนะค่ะ" เป็นอีก 1 หน่วย

(2.3) ในการสนทนาถ้ามีการเงี่ยบเกิดขึ้น ให้ถือว่าทุก ๆ 5 วินาทีของการเงี่ยบเป็น 1 หน่วย เนื่องจากในการสนทนาปรึกษาเชิงจิตวิทยานั้นถือว่า เมื่อไรก็ตามที่เกิดความเงี่ยบขึ้น ผู้รับบริการ จะต้องเป็นผู้พูด ดังนั้นถ้าผู้รับบริการ เงี่ยบจึงต้องถือเสมือนมีการพูด

ลักษณะของข้อความที่ไม่ถือว่าเป็น "หน่วย"

(1) วลีหรือกลุ่มคำที่มีความหมายไม่ชัดเจนหรือผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้ ไม่ถือว่าเป็นหน่วย

ตัวอย่าง [บางครั้งเราไม่]... บางครั้งอยู่บ้าน ถ้าเราระวังอารมณ์ได้ ก็
คงไม่เกิดเรื่องทะเลาะกันหรอกคะ

วลีในเครื่องหมายวงเล็บ [] ไม่ถือว่าเป็นหน่วย

(2) วลีที่เพิ่มเข้ามาในข้อความโดยเป็นเพียงลักษณะการพูดเฉพาะตัวของบุคคล
เท่านั้น เช่น "ไซ้ไม่" "คุณรู้ไหม" "อะไรละ" "ยังงี้ก็ละ" ฯลฯ ไม่ถือว่าเป็นหน่วย

ตัวอย่าง ก. ผมต้องระวังตัวมากในการเล่นรักบี้เพราะมันอันตราย

[ไซ้ไม่อะ]

ข. ผมเป็นคนดี... [อะไรละ] ... เชื่อมั่นในตัวเองพอสมควร

อะ

ค. บัน... [ยังงี้ก็ละ] ... หมายถึงที่ที่คนเยอะ ๆ นะครับ

วลีในเครื่องหมายวงเล็บ [] ไม่ถือว่าเป็นหน่วยที่แยกต่างหาก

(2.2) ประมวลคำศัพท์แสดงความรู้สึก ผู้วิจัยรวบรวมคำแสดงความรู้สึกจาก
นิตยสารปริทัศน์จำนวน 50 คน และประมวลคำศัพท์แสดงความรู้สึกที่อ้างอิงไว้ในภาคผนวกของ
หนังสือ Human Relations Development โดยแกสตาและคณะ (Gazda & et.al, 1977)
เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองในข้อความ
สนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ประมวลคำศัพท์แสดงความรู้สึก
ที่ประกอบควยคำแสดงความรู้สึกทั้งหมด 9 หมวด ได้แก่

- (1) หมวดแสดงความรักและความห่วงใย
- (2) หมวดแสดงความรักแรงและความยินดี
- (3) หมวดแสดงความสามารถ
- (4) หมวดแสดงความรัก
- (5) หมวดแสดงความทุกข์และความยากลำบาก
- (6) หมวดแสดงความกลัวและความวิตกกังวล
- (7) หมวดแสดงการถูกละเมิดและตีเคียด
- (8) หมวดแสดงความบกพร่องและไม่มีความสามารถ
- (9) หมวดแสดงความโกรธ เกลียดและความโหดร้าย

(ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำกฎการแบ่งข้อความสนทนาออกเป็นหน่วยที่สร้างขึ้นนั้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาศาสตร์ ซึ่งได้แก่ ผศ.ดร.ปราณี กุลละวณิชย์ หัวหน้าภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ผศ.อมรา ประดิษฐ์รัฐสินธุ์ อาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตรวจสอบความแม่นยำเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสองท่านได้ให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งผู้วิจัยได้นำกฎการแบ่งข้อความสนทนาออกเป็นหน่วยที่สร้างขึ้นนั้นมาแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสองท่านตรวจอีกครั้งหนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสองท่านมีความเห็นตรงกันว่า กฎการแบ่งข้อความสนทนาออกเป็นหน่วยนี้มีความแม่นยำเชิงเนื้อหา

2. ผู้วิจัยได้นำประมวลคำศัพท์แสดงความรู้สึกที่แปลจากประมวลคำศัพท์แสดงความรู้สึกซึ่งอ้างไว้ในหนังสือ Human Relations Development โดยแกสตาและคณะ (Gazda & et.al, 1977) ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบความแม่นยำเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามท่านเป็นผู้ที่สามารถเข้าใจภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีและทำงานที่ต้องใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี ได้แก่

1. อาจารย์ ดร.จิ้น แมรี่ อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์คริส โกลด์วินูลศิลป์ ผู้อำนวยการฝ่ายภาษาไทย สถาบันสอนภาษา เอ.ยู.เอ
3. คุณแม่เอธิการ มาร์การีตา เปเรซ คุณแม่เอธิการแห่งหอพักเอาซิลิอุม คณะนักบวชซาเลเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองแบบสลับกลับ (Reversal or ABAB Design) คือการสลับเงื่อนไขควบคุม (ระยะ A) และเงื่อนไขทดลอง (ระยะ B) กลับไปมาภายใน

บุคคลเดียวกัน¹ เป็น ABAB เพื่อสังเกตการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัคร
เข้ารับบริการในช่วงก่อนการได้รับการตอบสนองด้วยทักษะที่ตรงกับการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้
และในช่วงการใช้ทักษะซึ่งผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการจะได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการ
สะท้อนความรู้สึกหรือการทวนซ้ำหรือการตีความโดยผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการแต่ละคนจะ
ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะใดทักษะหนึ่งเพียงทักษะเดียวในการสนทนาปรึกษาเชิงจิตวิทยา
เป็นรายบุคคลใช้เวลาในการทดลองคนละ 30 นาที

ขั้นตอนการทดลอง

1. ประกาศรับสมัครผู้เข้าร่วมการทดลอง ผู้วิจัยได้ประกาศเชิญชวนผู้อาสาสมัคร
เข้ารับบริการด้วยการคิดแผนประกาศเชิญชวนและเขาไปชี้แจงวัตถุประสงค์ของการ
ปรึกษาเชิงจิตวิทยาและเชิญชวนผู้อาสาสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้ตามชั้นเรียนต่าง ๆ
พร้อมทั้งนัดเวลาเข้าร่วมการทดลองในใบรับสมัครเป็นรายบุคคล

2. บุคคล เพื่อให้เข้าใจตรงกัน บุคคลที่เกี่ยวข้องของงานวิจัยนี้ กำหนดไว้
ดังนี้ คือ

2.1 นักจิตวิทยาการปรึกษา หมายถึงผู้ทดลอง

2.2 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ หมายถึง ผู้รับการทดลอง

2.3 ผู้ช่วยการวิจัย หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สุ่มหาชนิดทักษะที่จะใช้ในการปรึกษา

เชิงจิตวิทยาสำหรับผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการแต่ละคน จับเวลาและควบคุมสวิตซ์ไฟฟ้าโดย
ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในห้องสังเกตการณ์

3. ขั้นเตรียมการทดลอง

3.1 การเตรียมห้องสำหรับการทดลอง ผู้วิจัยได้ขออนุญาตใช้ห้องบริการ
การปรึกษาเชิงจิตวิทยา ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นห้อง
สำหรับการทดลองในการวิจัยนี้ และติดตั้งดวงไฟ 4 ดวงไว้ที่ผนังด้านเดียวกับกระจกทางเดียว

¹ชัยพร วิชาวุช, การวิจัยเชิงจิตวิทยา (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช,
2523), หน้า 143.

จัดที่นั่งสำหรับผู้อาสาสมัคร เข้ารับบริการในตำแหน่งที่หันหลังให้ดวงไฟ และนักจิตวิทยาการ
ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นดวงไฟได้ ผู้ช่วยการวิจัยซึ่งอยู่ภายในห้องสังเกตการณ์ จะ
ทำหน้าที่สุ่มทักษะที่ใช้ในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาสำหรับผู้อาสาสมัคร เข้ารับบริการแต่ละคน
จับเวลา และควบคุมสวิตช์ไฟฟ้า

3.2 การสุ่มเลือกทักษะที่ใช้ในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาสำหรับผู้อาสาสมัคร
เข้ารับบริการแต่ละคน ผู้ช่วยการวิจัยซึ่งอยู่ภายในห้องสังเกตการณ์ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย
ในการเลือกทักษะการปรึกษา โดยการจับสลากชื่อทักษะการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ซึ่งเขียนลง
ในสลากทั้งหมดจำนวน 18 ใบ คือ ทักษะการสะท้อนความรู้สึก การทวนซ้ำ และการตีความ
อย่างละ 6 ใบ การเลือกทักษะที่ใช้ในการปรึกษาเชิงจิตวิทยานี้จะทำการสุ่มหลังจากที่ผู้อาสา
สมัครเข้ารับบริการแต่ละคนเข้ามาในห้องทดลองแล้ว และนักจิตวิทยาการปรึกษาจะไม่ทราบ
ล่วงหน้าว่าจะต้องใช้ทักษะใด สำหรับผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการผู้นั้นจนกว่าจะได้รับสัญญาณ
ไฟจากผู้ช่วยการวิจัยในทันทีที่เริ่มระยะเวลาการใช้ทักษะ

จากการสุ่มทักษะด้วยวิธีดังกล่าวนี้ จะมีผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการที่อยู่ในเงื่อนไข
ของการสะท้อนความรู้สึก การทวนซ้ำ และการตีความ เงื่อนไขละ 6 คน

4. ขั้นตอนการทดลอง

4.1 ขั้นตอนการชี้แจง นักจิตวิทยาการปรึกษาชี้แจงแก่ผู้อาสาสมัครเข้ารับ

บริการ ดังนี้

4.1.1 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการจะต้องปรึกษาเรื่องราวส่วนตัว ไม่

ใช่ปัญหาทางวิชาการ

4.1.2 การปรึกษาค้างนี้จะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้อาสาสมัครเข้ารับ

บริการเอง

4.1.3 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการจะอยู่ในการทดลองครั้งนี้นานอย่าง

น้อยที่สุด 30 นาที

4.1.4 ขอความสนทนาระหว่างที่เสี่ยงในการทดลองครั้งนี้จะไม่นำไปเปิดเผย

เผย

เมื่อนักจิตวิทยาการปรึกษาเห็นว่า ผู้อาสาสมัคร เข้ารับบริการอยู่ในสภาพที่ผ่อนคลายและนักจิตวิทยาเองก็พร้อมที่จะเริ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแล้ว นักจิตวิทยาการปรึกษาจะเปิดการสนทนาโดยพูดว่า "คุณจะเริ่มเรื่องอย่างไรหรือตรงไหนก็ได้คะ" แล้วให้สัญญาณแก่ผู้ช่วยการวิจัยซึ่งอยู่ในห้องสังเกตการณ์ทราบว่า เป็นเวลาเริ่มการทดลอง

4.2 ระยะเสณฐานที่ 1 (Baseline period) ช่วงนี้ใช้เวลา 6 นาที

ระยะเสณฐานนี้จะเริ่มจับเวลาเมื่อผู้ช่วยการวิจัยเปิดสัญญาณไฟสีเขียวอันแสดงถึงเริ่มการทดลอง ในช่วงนี้นักจิตวิทยาการปรึกษาจะมีการตอบสนองทางวาจาด้วยการตอบรับด้วยวลีสั้น ๆ (minimal verbal stimuli) การพูดนำโดยไม่เจาะจงทิศทาง (general leads) และการถามด้วยคำถามแบบเปิด (open questioning) และตอบสนองด้วยพฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจาตามคำจำกัดความของการวิจัยนี้ จะไม่มีการตอบสนองอื่น ๆ นอกเหนือไปจากที่กล่าวมาแล้วนี้ แม้จะมีความง่วงเกิดขึ้นก็ตาม

4.3 ระยะการใช้ทักษะที่ 1 (Counseling period) ช่วงนี้ใช้เวลา

9 นาที

นักจิตวิทยาการปรึกษาจะได้รับสัญญาณไฟฟ้าเพื่บั่นอีกดวงหนึ่งแสดงให้ทราบว่า เป็นเวลาเริ่มระยะการใช้ทักษะและนักจิตวิทยาการปรึกษาจะทราบชนิดของทักษะที่ใช้ในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาสำหรับผู้อาสาสมัคร เข้ารับบริการผู้นั้น โดยดูจากสีของดวงไฟที่เปิดเพิ่มขึ้นในช่วงนี้ คือ

ไฟสีแดง	หมายถึง	การสะท้อนความรู้สึก
ไฟสีเขียว	หมายถึง	การทวนซ้ำ
ไฟสีเหลือง	หมายถึง	การตีความ

ในระยะการใช้ทักษะนี้ นักจิตวิทยาการปรึกษาจะต้องตอบสนองผู้อาสาสมัคร เข้ารับบริการด้วยทักษะดังกล่าวด้วยความถี่โดยประมาณ 1 นาทีต่อครั้ง นั่นคือ ในระยะการใช้ทักษะนี้ นักจิตวิทยาการปรึกษาจะต้องมีการตอบสนองด้วยทักษะที่สุ่มได้นั้นประมาณ 9 ครั้ง และนักจิตวิทยาการปรึกษายังคงใช้การตอบสนองที่เคยใช้ในระยะเสณฐานที่ 1 ไปด้วย

4.4 กลับสู่ระยะเสถียรครั้งที่ 2 (Baseline period) เป็นเวลา 6 นาที นักจิตวิทยาการปรึกษาจะได้รับสัญญาณการกลับสู่ระยะเสถียรอีกครั้งหนึ่งจากการที่ผู้ช่วยการวิจัยปิดไฟดวงที่เป็นสัญญาณบอกระยะเวลาการไรท์ทักษะ ยังคงเปิดไฟสีขาวเพียงดวงเดียว ช่วงเวลานี้ นักจิตวิทยาการปรึกษาอยู่ในเงื่อนไขการตอบสนองผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ เช่นเดียวกับระยะเสถียรครั้งแรก

4.5 กลับสู่ระยะการไรท์ทักษะที่ 2 (Counseling period) เป็นเวลา 9 นาที

นักจิตวิทยาการปรึกษาจะทราบช่วงเวลานี้จากสัญญาณไฟเช่นเดียวกับการเริ่มระยะการไรท์ทักษะช่วงแรก และนักจิตวิทยาการปรึกษาอยู่ในเงื่อนไขการตอบสนองผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ เช่นเดียวกับระยะการไรท์ทักษะช่วงแรก

5. ขั้นปิดการทดลอง เมื่อหมดเวลาการทดลอง ผู้ช่วยการวิจัยจะให้สัญญาณโดยเปิดไฟหมดทุกครั้ง ผู้ทดลองปิดเครื่องบันทึกเสียง ซึ่งแจ้งให้ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการทราบว่าหมดเวลาการทดลอง แต่ผู้ทดลองยินดีจะสนทนาปรึกษาต่อเท่าที่เวลาจะอำนวยให้ ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการต้องการ พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้

การทดลองปฏิบัติเพื่อยืนยันความสามารถของผู้วิจัย ในการทำหน้าที่เป็นนักจิตวิทยาการปรึกษา ก่อนทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองปฏิบัติ (Pilot study) เพื่อยืนยันความสามารถของผู้วิจัยในการทำหน้าที่เป็นนักจิตวิทยาการปรึกษาในการวิจัยนี้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินการทดลองทุกประการ แล้วเสนอแบบบันทึกการสนทนาปรึกษาเชิงจิตวิทยา ค่ายทักษะการสะท้อนความรู้สึก การทวนซ้ำ และการตีความในการทดลองปฏิบัตินี้ต่อคณะกรรมการพิจารณาความสามารถ ได้แก่ อาจารย์ ดร.โสริช โทธิแก้ว และอาจารย์ ดร.จัน แบริ ซึ่งคณะกรรมการได้รับรองความสามารถในการไรท์ทักษะทั้งสามของผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อความสนทนาในการทดลองทั้ง 18 ครั้ง ซึ่งบันทึกเสียงไว้นั้นมาถอดความแบบคำต่อคำ
2. ให้นิสิตปริญญาโท ภาควิชาจิตวิทยาที่ผ่านการเรียนวิชาทฤษฎีและเทคนิคการปรึกษาเชิงจิตวิทยา (417610 THO & TEC OF COUNS) และวิชางานฝึกปฏิบัติการปรึกษาเชิงจิตวิทยา (417742 PRAC IN COUNS) ตามหลักสูตรมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาจิตวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว จำนวน 5 คน พิจารณาความถูกต้องของข้อความที่นักจิตวิทยาการปรึกษาตอบสนองผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการตามคำจำกัดความของทักษะการปรึกษาเชิงจิตวิทยาในการวิจัยนี้ โดยหึงเกณฑ์ไว้ว่า นักจิตวิทยาการปรึกษาจะต้องสามารถตอบสนองผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการควยทักษะที่กำหนดนั้นได้อย่างถูกต้องตามคำจำกัดความอย่างน้อย 14 ข้อความจาก 18 ข้อความจึงจะนำข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการผู้นั้นมาพิจารณาวิเคราะห์เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

3. แยกข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาที่ถอดความแล้วออกเป็นหน่วย (Units) โดยยึดตามกฎการแบ่งข้อความสนทนาออกเป็นหน่วยของการวิจัยครั้งนี้ การแบ่งข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการทำโดยผู้ประเมิน 2 คน ซึ่งผู้ประเมินแต่ละคนทำการแบ่งข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการเป็นรายคนทั้งหมดทุกคนด้วยตนเอง จากนั้นจึงนำผลการแบ่งข้อความดังกล่าวแล้วข้างตน มาพิจารณาความสอดคล้องของการแบ่งข้อความของผู้ประเมินทั้งสอง ส่วนใดของข้อความที่ผู้ประเมินทั้งสองมีการแบ่งไม่ตรงกัน ผู้ประเมินทั้งสองจะต้องมาพิจารณาร่วมกันจนเป็นที่ตกลงกันได้

3.1 การหาดัชนีความเชื่อถือได้ระหว่างผู้ประเมิน (Interrater Reliability) ของการแบ่งข้อความสนทนาออกเป็นหน่วยใช้การหาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง และการวิจัยนี้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของการแบ่งข้อความสนทนาออกเป็น

หน่วย = 0.96

$$\text{สูตร} \quad \text{สัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง} = \frac{\text{รวมจำนวนหน่วยที่แบ่งตรงกัน}}{\text{รวมจำนวนหน่วยที่แบ่งตรงกัน} + \text{รวมจำนวนหน่วยที่แบ่งต่างกัน}}$$

4. นำข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัคร เขารับบริการที่ถูกแบ่งออกเป็นหน่วย แลวนำมาหาจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัคร เขารับบริการ โดยยึดตามประมวลคำศัพท์แสดงความรู้สึกและคำจำกัดความของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของการวิจัยครั้งนี้ การนับจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัคร เขารับบริการทำโดยผู้ประเมิน 3 คน แต่ละคนทำหน้าที่นับจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองจากข้อความของผู้อาสาสมัคร เขารับบริการทุกคนที่แบ่งออกเป็นหน่วยดังกล่าวแล้วนั้นทุกช่วงเวลาการทดลอง คือ ช่วงระยะเส้นฐานครั้งที่ 1 ช่วงระยะการใช้ทักษะครั้งที่ 1 ช่วงระยะเส้นฐานครั้งที่ 2 และช่วงระยะการใช้ทักษะครั้งที่ 2 จากนั้นจึงนำมาพิจารณาความสอดคล้องของการนับจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้ประเมินทั้ง 3 คน โดยถือเกณฑ์ในกรณีที่ไม่วัดความสอดคล้องกันว่า ให้ถือความแตกต่างตัดสิน 2 ใน 3

4.1 การหาดัชนีความเชื่อถือได้ระหว่างผู้ประเมิน (Intereater reliability) ของการตัดสินการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองจากสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง ซึ่งในการวิจัยนี้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของการตัดสินการอ้างถึงความรู้สึกของตนเอง = 0.82

$$\text{สูตร} \quad \text{สัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง} = \frac{\text{รวมจำนวนครั้งที่ตัดสินตรงกัน}}{\text{รวมจำนวนครั้งที่ตัดสินตรงกัน} + \text{รวมจำนวนครั้งที่ตัดสินต่างกัน}}$$

5. หาสัดส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของข้อความสนทนาทั้งหมดของผู้อาสาสมัคร เขารับบริการแต่ละคนในแต่ละช่วงเวลาการทดลอง ในการวิจัยนี้พิจารณาจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองในรูปแบบ

สัดส่วนดังกล่าวทั้งนี้เพื่อควบคุมความแตกต่างระหว่างบุคคลในความมากน้อยของข้อความ
สนทนาของผู้อาสาสมัคร เขารับบริการแต่ละคน

6. แปลงคะแนนสัดส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเอง
ต่อจำนวนหน่วยของข้อความสนทนาแต่ละช่วงเวลาของผู้อาสาสมัคร เขารับบริการแต่ละคน
เป็นคะแนนส่วนกลับของคาซาย (arc sine) โดยใช้การแปลง arc sine transformation¹
เหตุที่แปลงเนื่องจากคะแนนดิบที่ได้นั้นเป็นคะแนนสัดส่วน ซึ่งไม่สะดวกในการคำนวณทาง
สถิติ อีกทั้งเป็นการปรับความแปรปรวนความคลาดเคลื่อนในการทดลองให้เท่ากันเพื่อได้
ผลการทดลองที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

7. นำคะแนนส่วนกลับของคาซายมาจัดกลุ่มตามประเภทของทักษะการตอบสนอง
ที่อาสาสมัคร เขารับบริการได้รับในการทดลอง ซึ่งจะได้อเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอาสาสมัคร
เขารับบริการที่ได้รับ การตอบสนองด้วยทักษะการ สะท้อนความรู้สึก กลุ่มที่ได้รับทักษะการ
ทวนซ้ำ และกลุ่มที่ได้รับทักษะการตีความมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ตัวแปรด้วยวิธี
วัดซ้ำ 1 ตัวแปร (Two factors Analysis of variance-repeated measures
on one factor)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Roger E. Kirk, Experimental Design : Procedures for the Behavioral Sciences. (California : Brooks/Cole Publishing Comp., 1968) p. 539.